

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Joanna Piwowarska

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego A. D.

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową U. W.

przeciwko pozwanemu G. D.

o alimenty

1. uchyla wyrok zaoczny z 23 maja 2017r.,
2. zasądza alimenty od pozwanego G. D. na rzecz jego małoletniego syna A. D., urodzonego (...) w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie poczynając od 1 marca 2017 roku, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego U. W. do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
3. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
4. kosztami postępowania obciąża pozwanego G. D. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
5. oddala wniosek przedstawicielki ustawowej o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
6. wyrokowi w punkcie 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 grudnia 2016 roku (data prezentaty) U. W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła w imieniu małoletniego syna A. D. o zasądzenie od pozwanego G. D. alimentów w kwocie po 1600 zł miesięcznie płatnej do 10-tego każdego miesiąca z góry na rachunek bankowy przedstawicielki ustawowej małoletniego U. W. prowadzony przez A. Bank o numerze (...), od dnia wytoczenia powództwa wraz z odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 1-7 pozwu)

Wraz z powyższym pozwem strona powodowa złożyła wniosek o zabezpieczenie roszczenia na czas trwania postępowania. Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2017 roku wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd postanowił zabezpieczyć roszczenie poprzez zobowiązanie na czas trwania postępowania pozwanego G. D. do płacenia tytułem alimentów na rzecz jego małoletniego syna A. D., urodzonego (...) kwoty w wysokości po 700 złotych miesięcznie płatnej do 15-tego dnia każdego miesiąca z góry na rachunek bankowy przedstawicielki ustawowej małoletniego U.

W. prowadzony przez A. Bank o numerze (...) i postanowił w pozostałym zakresie wniosek o zabezpieczenie oddalić (k. 51-55 postanowienie)

Pismem z dnia 13 lutego 2017 roku (data prezentaty) pełnomocnik przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda wniósł o zmianę postanowienia zabezpieczającego roszczenie z dnia 23 stycznia 2017 roku (k. 69-70 pismo). Postanowieniem z dnia 20 marca 2017 roku wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd postanowił oddalić powyższy wniosek o zmianę postanowienia z dnia 23 stycznia 2017 roku (k. 79-80 postanowienie).

Na rozprawie sądowej w dniu 23 maja 2017 roku strona powodowa zmodyfikowała powództwo wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda A. D. alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie od dnia 1 marca 2017 roku i w pozostałym zakresie wycofała powództwo (e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku).

W dniu 23 maja 2017 roku w niniejszej sprawie został wydany wyrok zaoczny, w którym tut. Sąd zasądził alimenty od pozwanego G. D. na rzecz jego małoletniego syna A. D., urodzonego (...) w kwocie po 900 złotych miesięcznie poczynając od 1 marca 2017 roku, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego U. W. do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (pkt 1) oraz w pozostałym zakresie umorzył postępowanie wobec wycofania powództwa (pkt 2). W wydanym wyroku tut. Sąd kosztami postępowania obciążył pozwanego G. D. i nakazał pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 540 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej (pkt 3), oddalił wniosek przedstawicielki ustawowej o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 4) oraz wyrokowi w punkcie 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności (pkt 5). (k. 101 wyrok zaoczny).

Pozwany G. D. w ustawowym terminie złożył sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 23 maja 2017 roku, wnosząc jednocześnie o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów sądowych według norm przepisanych. (k. 107 sprzeciw od wyroku zaocznego)

Ostatecznie na rozprawie sądowej w dniu 14 grudnia 2017 roku przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda zmodyfikowała powództwo wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda A. D. alimentów w kwocie po 750 zł miesięcznie, zaś pozwany G. D. oświadczył, że jest w stanie płacić alimenty na rzecz małoletniego powoda A. D. w kwocie po 500 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 14 grudnia 2017 roku).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni A. D. urodzony dnia (...) jest synem G. D. i U. W. (k. 9 odpis zupełny aktu urodzenia). Rodzice małoletniego mieszkali wspólnie z małoletnim synem do października 2015 roku w wynajmowanym mieszkaniu. Po wyprowadzce ze wspólnie zajmowanego mieszkania U. W. składała ojcu małoletniego A. D. propozycje zawarcia ugody dotyczącej jego obowiązku alimentacyjnego wobec syna. W dniu 1 grudnia 2016 roku w zawartej ugodzie rodzice małoletniego A. D. wspólnie ustalili, aby obowiązek alimentacyjny G. D. tytułem utrzymania małoletniego syna A. D. wynosił po 750 zł miesięcznie, płatny od dnia 10 grudnia 2016 roku do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry na rachunek bankowy przedstawicielki ustawowej małoletniego U. W.. (e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku oraz z dnia 14 grudnia 2017 roku zeznania U. W., k. 72 ugoda)

Małoletni **A. D.** ma obecnie 5 lat i uczęszcza do przedszkola, w którym objęty jest pomocą psychologiczno-pedagogiczną. U małoletniego stwierdzone zostały utrudnienia w rozwoju procesów integracji sensorycznej. Do kosztów utrzymania małoletniego należą następujące wydatki: przedszkole prywatne – około 600 zł miesięcznie, koszty utrzymania mieszkania w części przypadającej na małoletniego – około 200 zł miesięcznie, wyżywienie – około 400 zł miesięcznie, środki czystości – około 50 zł miesięcznie, zabawki, książki i rozrywka – około 50 zł miesięcznie, obuwie i ubrania – około 100 zł miesięcznie, pozostałe potrzeby dziecka – około 200 zł miesięcznie, tj. łącznie około 1600 zł miesięcznie. (k. 4-6 zestawienie wydatków, k. 10-18 kserokopie opinii, k. 31 kserokopia faktury VAT, k. 32-33 potwierdzenia wykonania przelewów)

Matka małoletniego **U. W.** ma 38 lat, jest stanu wolnego – panna, poza małoletnim A. nie ma innych dzieci. Z zawodu jest marketing managerem, nie pracuje od połowy września 2017 roku i obecnie poszukuje pracy. W 2015 roku uzyskała łączny dochód w wysokości 21.136,96 zł (tj. średnio 1761,41 zł brutto miesięcznie). W kwietniu wyprowadziła się z W. i od kwietnia 2016 roku mieszka w M. w wynajmowanym mieszkaniu. Poności koszty utrzymania mieszkania w wysokości około 1400-1500 zł miesięcznie, z czego koszt wynajmu wynosi 1200 zł miesięcznie. Nie posiada własnego mieszkania. (e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku oraz z dnia 14 grudnia 2017 roku zeznania U. W., k. 19-30 kserokopia deklaracji podatkowej)

Ojciec małoletniego **G. D.** ma 42 lata, jest stanu wolnego – rozwiedziony, posiada wykształcenie wyższe i z zawodu jest specjalistą do spraw optymalizacji produkcji. Do 2014 roku był zatrudniony na stanowisku koordynatora na podstawie umowy o pracę i uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości 3500 zł netto miesięcznie plus premie. Od dnia 3 listopada 2015 roku jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna i od 2014 roku nie składa deklaracji podatkowych. Pracuje bez umowy – szkoli menagerów i zajmuje się optymalizacją produkcji. Nie posiada konta bankowego. W przeszłości pracował w L.. Jego pracodawca pokrywa koszty utrzymania mieszkania, w którym mieszka oraz jego utrzymania. Posiada bardzo duże zadłużenie, w tym zadłużenie u swojego pracodawcy. Od lutego lub marca 2018 roku będzie mógł rozpocząć pracę na podstawie umowy. Odmówił udzielenia informacji na temat obecnego pracodawcy oraz uzyskiwanego wynagrodzenia. Mieszka obecnie w P. i zamierza przeprowadzić się do B., a następnie do W.. Poza małoletnim A. posiada dwoje dzieci: córkę w wieku 13 lat i syna w wieku 12 lat. Na oboje starszych dzieci ma zasądzone alimenty w łącznej kwocie 800 zł miesięcznie i nie płaci zasądzonych alimentów. Posiada z tego tytułu zadłużenie w wysokości ponad 30.000 zł. W listopadzie 2016 roku przez okres tygodnia przebywał w szpitalu psychiatrycznym z powodu próby samobójczej. Od dwóch lat uczęszcza na terapię do psychiatry i psychologa. Przyjmuje leki antydepresyjne. Ostatni raz widział się z synem A. w 2016 roku. Przekazał za pomocą swojego brata kwotę 400 zł tytułem utrzymania małoletniego syna A.. (e-protokół rozprawy z dnia 14 grudnia 2017 roku zeznania G. D., k. 34-36 wydruk wiadomości e-mail, k. 114-116, 118 kserokopia dokumentacji medycznej, k. 117 kserokopia decyzji)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności pomimo tego, iż część z nich została przedstawiona w formie kserokopii. Zwrócić należy uwagę, iż strony postępowania również nie kwestionowały mocy dowodowej w/w dokumentów.

Ustalenia faktyczne zostały również poczynione w oparciu o zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda U. W. oraz pozwanego G. D..

Mając na uwadze doświadczenie życiowe tut. Sądu oraz inne postępowania w przedmiocie alimentów prowadzone przed tut. Sądem, a także zeznania przesłuchanych w sprawie stron postępowania oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów, w ocenie Sądu przedstawione przez stronę powodową koszty utrzymania małoletniego powoda (z k. 4-6) były nieco zawyżone: tj. w zakresie wydatków związanych z zakupem obuwia i ubrań, zabawek, książek oraz w zakresie wydatków medycznych oraz związanych z rozrywką. Oceniając przedstawione przez stronę powodową zestawienie wydatków dotyczących utrzymania małoletniego powoda Sąd do kosztów utrzymania powoda nie uwzględnił kosztów związanych z uroczystościami okolicznościowymi, wyposażeniem pokoju, zakupem sprzętu sportowego, gdyż są to wyłącznie wydatki jednorazowe. Sąd za zawyżone uznał również koszty związane z utrzymaniem mieszkania, w którym małoletni mieszka wraz ze swoją matką. Brak jest bowiem podstaw do tego, aby koszty dzielić te na równo pomiędzy dziecko i osobę dorosłą. Oczywiście jest bowiem, iż dziecko i osoba dorosła nie korzystają w taki sam sposób z mieszkania, a większość opłat związanych z utrzymaniem i eksploatacją mieszkania matka małoletniego musiałaby ponieść niezależnie od okoliczności zamieszkiwania z małoletnim powodem. Zdaniem Sądu do katalogu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego można zaliczyć koszty eksploatacyjne mieszkania, tylko w zakresie w jakim wzrosły one w związku z zamieszkiwaniem małoletniego z rodzicem (por. postanowienie SA w Warszawie z dnia 24 kwietnia 2013 roku, sygn. akt VI ACz 844/13, niepubl.).

Sąd Rejonowy zważył co następuje

Stosownie do treści przepisu art. 347 Kodeksu postępowania cywilnego po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W rozpoznanej sprawie G. D. złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, w którym domagał się uchylenia wyroku zaocznego w całości, oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda na jego rzecz kosztów sądowych według norm przepisanych.

W niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania Sądu było powództwo o alimenty od G. D. na rzecz jego małoletniego syna A. D. w kwocie po 900 zł miesięcznie, od którego wniesiono sprzeciw.

Obowiązek alimentacyjny jest podstawowym obowiązkiem rodzica względem jego dziecka. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Wskazać należy, że wykładnia art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego nie może być dokonywana w oderwaniu od art. 96 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, na mocy którego na rodzicach spoczywa obowiązek troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i należytego przygotowania go do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Z kolei art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania.

Ustalając zakres świadczeń alimentacyjnych należy kierować się usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego oraz zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego (art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

Przy ocenie zasadności żądań strony powodowej nie można jednak w świetle treści art. 133 i 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pominąć zasady równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Zasadę tę wyraził Sąd Najwyższy między innymi w uchwale z dnia 16 grudnia 1987 r. przyjmując, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie czy też oddzielnie (III CZP 91/86, OSNC 1988, nr 4, poz. 42).

Jednocześnie zgodnie z utrwalonym w judykaturze stanowiskiem „usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów” (orzeczenie SN z dnia 10.10.1969 r., III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż w ocenie Sądu koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą obecnie około 1600 zł miesięcznie. Na co składają się następujące wydatki: przedszkole – około 600 zł miesięcznie, koszty utrzymania mieszkania w części przypadającej na małoletniego – około 200 zł miesięcznie, wyżywienie – około 400 zł miesięcznie (bowiem część posiłków małoletni je w przedszkolu), środki czystości – około 50 zł miesięcznie, zabawki, książki i rozrywka – około 50 zł miesięcznie, obuwie i ubrania – około 100 zł miesięcznie, pozostałe potrzeby dziecka – około 200 zł miesięcznie.

W chwili obecnej matka małoletniego powoda nie posiada stałego zatrudnienia i realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie syna.

Przechodząc do oceny drugiej przesłanki zakresu obowiązku alimentacyjnego, tj. do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego wskazać należy, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych stanowią możliwości dochodowe i majątkowe strony zobowiązanej do alimentacji, nawet jeśli w tych granicach nie zostaną zaspokojone wszelkie usprawiedliwione potrzeby osoby do alimentacji uprawnionej. Przez ustawowe określenie „możliwości

zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz także te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Oceniając możliwości zarobkowe pozwanego Sąd zwrócił uwagę, że pozwany jest stosunkowo młodym i zdrowym fizycznie mężczyzną. Posiada również poszukiwane na rynku pracy umiejętności. Sąd zwrócił ponadto uwagę, że pozwany posiada również obowiązek alimentacyjny wobec dwójki swoich pozostałych dzieci w łącznej wysokości 800 zł miesięcznie. Sąd nie znalazł przy tym powodów, dla których G. D. miałby nie partycypować w kosztach utrzymania swojego najmłodszego syna, zwłaszcza że ojciec opieki nad synem osobiście nie sprawuje.

Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego oraz inne postępowania w sprawach o alimenty prowadzone przed tut. Sądem, zdaniem Sądu przy dołożeniu należytej staranności pozwany mógłby osiągać zarobki w kwocie co najmniej 3000 zł netto miesięcznie. Na rynku pracy, z uwagi na silnie rozwijającą się branżę usługową i produkcyjną istnieje duże zapotrzebowanie na usługi z zakresu szkolenia menagerów i optymalizacji produkcji. Sąd zwrócił również uwagę na to, że pozwany posiada doświadczenie w pracy poza granicami Polski.

Mając na uwadze powyższe Sąd ustalając, iż koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą obecnie około 1600 zł miesięcznie, biorąc pod uwagę okoliczność, że matka małoletniego powoda nie uzyskuje wynagrodzenia z pracy i zajmuje się opieką nad dzieckiem i poprzez opiekę nad małoletnim A. D. realizuje swój obowiązek alimentacyjny, biorąc pod uwagę, że pozwany posiada również obowiązek alimentacyjny wobec dwójki swoich pozostałych dzieci, uchylił wyrok zaoczny z 23 maja 2017 roku i zasądził alimenty od pozwanego G. D. na rzecz jego małoletniego syna A. D., urodzonego (...) w kwocie po 600 złotych miesięcznie poczynając od 1 marca 2017 roku, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego U. W. do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W pozostałym zakresie powództwo oddalono.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 i 100 Kodeksu postępowania cywilnego uznając, iż wobec ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych strony dochodzącej alimentów, kosztami postępowania należało obciążyć pozwanego G. D. i należało pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

Mając na uwadze sytuację materialną pozwanego Sąd na podstawie art. 102 Kodeksu postępowania cywilnego oddalił wniosek przedstawicielki ustawowej o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 2 (w którym zasądzono alimenty) nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.